

۰۷۹۹۳۰۱۲۱۲
۰۷۹۸۲۲۰۱۲۲

مدیر مسوول: نبی ساقی

سردبیر: محمد حسن حکیمی

خبرنگار ان: تیمورشاه احمدی و صادق صبا

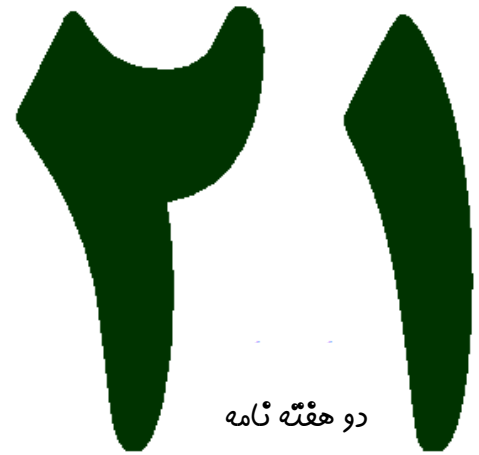
برگ آرای: خان محمد سیلاب

شمارگان: ۲۰۰۰

ایمیل: n.saqee@gmail.com

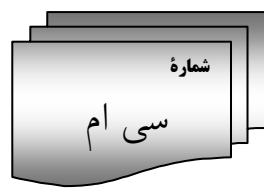
گروه نویسندگان: معاذالله دولتی، دین محمد شکیب، حبیب سرود و نصیراحمد آژند

آدرس: ولایت غور، کوچه هلال احمر، کنار دفتر مجتمع جامعه مدنی

دو هفته نامه

نهاد اجتماعی و انکشاف ملی جوانان افغانستان

۲۱ اعلانات و ایده های جذاب شما را نشر می کند.

سال چهارم

شماره سی ام

خرداد / جوزا ۱۳۹۴

دیدار والی غور از پسابند و چهارسده

بعد از جنگ های شدید ولسوالی های پسابند و چهارسده و شکست مخالفان از مراکز این ولسوالی ها، سیدانور رحمتی سرپرست ولایت غور با نظامیان، مسوولین دولتی و مردم پسابند و چهارسده ملاقات کرد. انوری در این دیدار ضمن قدردانی و تحسین از نیروی های امنیتی اعم از پولیس، اردو، نظم عامه و امنیت ملی به نظامیان وعده داد که حکومت با تمام توان در امر تجهیز و اكمال شما خواهد کوشید و در صورت ضرورت از طریق زمین و هوا با قدرت به کمک شما خواهد رسید. انوری از مردم چهارسده و پسابند نیز خواست که در کنار حکومت شان مانند گذشته استوار باشند و به دشمنان مردم افغانستان اجازه ندهند که خانه و قریه شان را به سپر دفاعی خود تبدیل سازند. ولسوالی های پسابند و چهارسده در یک سال پسین، روز به روز ناامن تر شده اند و عرضه خدمات دولتی را به مشکل مواجه ساخته اند. بدون شک جنگ و فشار نظامی همیشه نمی تواند راه حل کفایت کننده ای باشد. دولت باید در کنار راه های نظامی به جوانب سیاسی و اجتماعی قضایا نیز توجه داشته باشد و مشکلات را به کمک مردم و متنفذین محل، حل نماید. غوری ها در نظام فعلی محرومیت های بسیاری متقبل شده اند و باید درک نمایند که آبادی و سازندگی این ولایت به همکاری و تلاش تمام مردم این سرزمین نیازمند می باشد.

ادارات لعل و سرچنگل در گرو چند وکیل

محمد حسن حکیمی

برخی از باشندگان ولسوالی لعل و سرچنگل می گویند که مداخله و کلا در امور دولتی سبب سرگردانی مردم، به ویژه کسانی شده است که با این و کلا وابستگی ندارند. لعل و سرچنگل از ولسوالی های دور دست ولایت غور بوده و با ولایت بامیان سرحد دارد. این ولسوالی کاملاً امن بوده و هیچ مخالف مسلح دولت وجود ندارد، اما مردم همواره از مشکلات در عرصه های اداری، معارف و بازسازی شکایت نموده اند. نفوس لعل و سرچنگل بیش از ۱۳۰ هزار نفر تخمین زده شده است و در مجموع سه نماینده ولایت غور در شورای ملی و چهار نماینده در شورای ولایتی از این ولسوالی انتخاب گردیده اند... بقیه ص ۳

حلال و حرام در دموکراسی

استاد محمد محقق دکتورای اسلام شناسی از الازهر مصر

یکی از ایرادهایی که در مبحث دموکراسی گاه به گاه مطرح می شود، و گاه با استدلال به آن، دموکراسی خلاف اسلام خوانده می شود این است که در دموکراسی، مردم یا نمایندگان شان در پارلمان تعیین می کنند چه چیزی خوب است و چه چیزی ناخوب، در حالی که در حکومت اسلامی تنها خدا و پیامبرش حلال و حرام را تعیین می کنند. آنان برای این که چاشنی و مصالح بحث خود را خوب قوی کنند به اتفاقات شاذی که در کشورهای دموکراتیک افتاده باشد استناد می کنند ... گویا این امر یک پدیده اجتماعی است و آنجا به وفور تکرار می شود. این دوستان از یاد می برند که اگر قرار باشد با استناد به اتفاقات شاذ جوامع قضاوتی بقیه ص ۴

کیفیت، نظافت، بهداشت و آرامش

رستوران و قهوه خانه

کُلبه یاران

انواع کباب، انواع مرغ، انواع ساندویچ، ماهیچه، جگر، چپس، سوپ، قهوه، شیر، چای، صبحانه، قلیون عالی، انواع آب میوه و نوشیدنی گرم و سرد.

آدرس: شهر فیروز کوه، شمال دریا، غرب شفاخانه ولایتی، دکان های جدید، طبقه زیر زمین

شماره های تماس: ۰۷۶۶۶۰۹۹۹۵ / ۰۷۹۵۳۱۳۱۴۱

صدای جامعۀ مدنی

صحت، میزگردی در باب چگونگی حمایت حکومت افغانستان از حقوق بشر، میزگردی در مورد چگونگی کارکرد شورای ولایتی غور، میزگردی در مورد چگونگی نقش رسانه ها در نظام های دموکراتیک و نقش مالیه در تامین صلح و امنیت برگزار گردیده است که بیشتر این میزهای مدور، از طریق تلویزیون ملی غور نیز به نشر رسیده است. طوریکه در شماره قبلی دو هفته نامه ۲۱ تذکر داده شده بوده به تعداد ۴۰ کارگاه آموزشی یک روزه در مرکز فیروز کوه و ولسوالی لعل و سرچنگل برگزار گردیده که به تعداد بیش از ۴۰۰ تن از آقایان و خانم ها در این کارگاه های آموزشی که موضوعات آن عبارت از انتخابات و حقوق زنان بود اشتراک نموده اند و قرار است به تعداد ۴۰ کارگاهی آموزشی دیگر که عبارت از حقوق شهروندی و صلح می باشد نیز برای ۴۰۰ تن از آقایان و خانم ها در قریه جات مرکز فیروز کوه و ولسوالی لعل و سرچنگل برگزار شود.

قابل یاد آوری است که فعالیت های دفتر ولایتی مجتمع جامعه مدنی غور از طریق دو هفته نامه ۲۱ به خدمت شهروندان غور قرار گرفته و همیشه شما می توانید از طریق دو هفته نامه ۲۱ از فعالیت های دفتر ولایتی مجتمع جامعه مدنی غور آگاهی حاصل نمایید.

آگاهی دهی عامه و بلند بردن ظرفیت نهاد های دولتی و غیر دولتی و شهروندان یکی از رسالت های مهم نهاد های جامعه مدنی بوده که دفتر ولایتی مجتمع جامعه مدنی غور با برگزاری میزهای مدور، گفتمان های رو در رو، کارگاه های آموزشی، نشر دستنامه های آموزشی، مجلات، ماهنامه ها، نشر پیام های رادیویی و میزهای مدور که از طریق رسانه های تصویری، صوتی و چاپی به نشر می رساند تا اینکه بتواند گوشه ی از درد مردم را مدوا ساخته و به این نابسامانی های نقطه پایان بگذارد. سفر اعضای مجتمع مدنی در لعل در جمع همین وظایف بوده است که دست آورد های ملموسی در قبال داشته و باعث انتقال مشکلات مردم و دادخواهی آنها به حکومت و مراجع ذی صلاح گردیده است. دفتر مجتمع جامعه مدنی در آینده نیز به فعالیت های آگاهی دهی خویش ادامه خواهد داد.

گزارش عمومی از برنامه های آگاهی دهی مجتمع جامعه مدنی غور!

محمد وزیر نورانی

رسانه ها هر چند یک بخش از نهاد های جامعه مدنی را تشکیل می دهند، اما به دلیل کارکرد متفاوت و ویژه شان، نقش اساسی را در ایجاد شفافیت و سلامتی عملکرد حکومت های دموکراتیک بازی می کنند و با ارایه گزارش های دقیق و غیر جانبدارانه از عملکرد نهاد های دولتی و غیر دولتی می توانند موثر واقع شوند. رسانه ها در اشکال مختلف آن، صوتی، تصویری و چاپی دارای اهمیت بسیار جدی و نقش تاثیر گذار در روند حکومت داری خوب و نقش مردم در حکومت های دموکراتیک دارند. رسانه ها به دلیل رابطه مستقیمی که با افکار و اذهان مردم دارند، برای بالا بردن سطح آگاهی مردم می توانند نقش بسیار اثر بخش داشته باشند. از همین رو حضور رسانه ها در نظام های دموکراتیک الزامی بوده و همه چیز را در معرض قضاوت افکار عامه قرار می دهند. یکی از مهم ترین اهداف مجتمع جامعه مدنی افغانستان دفتر ولایتی غور آگاهی دهی عامه شهروندان و حمایت از حقوق اساسی شهروندان می باشد. نهاد های جامعه مدنی در همه مراحل بر روند حکومت و مشارکت مردم نظارت دارند.

بنابراین مجتمع جامعه مدنی غور برنامه های آگاهی دهی عامه خود را از طریق رسانه های تصویری صوتی و چاپی این ولایت به نشر می رساند که از مدت پنج ماه بدینسو، پیام های رادیویی را که موضوعات آن عبارت از حقوق شهروندی، حقوق زنان، انتخابات و صلح می باشد از رسانه های شنیداری: رادیو فیروز کوه و رادیو سرحد به نشر رسانیده که بدون شک مورد استقبال گرم مردم این ولایت قرار گرفته است. همچنین با برگزاری میزهای مدور که روی داغ ترین سوژه ها و موضوعات که نیازمندی های مردم این ولایت می باشد برگزار نموده که عبارت اند از میز گردی در رابطه به وضعیت امنیتی، میز گردی در رابطه به صلح، میز گردی در رابطه به وضعیت معارف، میز گردی در رابطه به وضعیت زنان، میزمدور در رابطه به وضعیت

بقیه ادارات لعل در گرو چند وکیل...

محمدرضا عارف یکتا از باشندگان ولسوالی لعل و سرچنگل می گوید مردم به صدها امید در انتخابات ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی سال ۱۳۹۳ شرکت نمودند تا از این طریق مشکلات رابه گوش دولت برسانند، ولی این و کلا امروزیکی از مشکلات عمده برای مردم می باشند.

وی گفت: « این وکیل ها از اقوام واحزاب سیاسی مختلف بوده و از دوره جهاد تاکنون باهم اختلاف دارند و درگیر». به گفته عارف، مداخله نمایندگان در شورای ملی و شورای ولایتی در امور دولتی در این ولسوالی سبب سرگردانی برای مردم و به ویژه برای کسانی شده است که با این و کلا وابستگی ندارند.

عارف علاوه می کند که مشکل در بخش معارف بیشتر است و در سال گذشته حتا در یک هفته دو تن به حیث آمر معارف مکتوب آورده که دخالت و کلا در آن مشهود است و مردم از دست آنها به تنگ آمده اند. وی مدعی است که کارمندان معارف، صحت، پولیس و تمام کارمندان بین همین و کلا تقسیم بوده و افراد شان فقط به وابستگی خود کاری نمایند.

فضل الحق نجات معاون تدریسی ریاست معارف غورنیزی گوید که و کلا در امور معارف خصوصاً در استخدام معلمین کارمندان و حتی اجیران معارف مداخله می کنند. به گفته وی، تمام مسوولان و آمرین لیسه ها به جای تنظیم برنامه های معارف، مصروف رقابت و کشمکش بوده و به دلیل همین اختلافات کسانی که از طریق رقابت آزاد آمده بودند، نتوانستند وظیفه اجرایی نمایند.

نجات گفت: «امروز تمام مسوولان معارف در این ولسوالی سرپرست بوده، سرپرست آمریت معارف از یک وکیل است، آمر نظارت از یکی دیگر و مدیریت اجراییه آمریت دارالعلوم از دونفر دیگر شان.» معاون تدریسی ریاست معارف غور می گوید که تا دو ماه پیش دروازه آمریت معارف مسدود بود که با تلاش ولسوال جدید به کار آغاز نموده، قفل هاشکسته شد. به گفته وی، نبود اداره سبب شده است که آنها تا هنوز نتوانند نتایج سال ۱۳۹۳ این ولسوالی را به کابل ارسال نمایند. محمدموسی کلیم، ولسوال لعل و سرچنگل از مداخله نمایندگان در کار خود شکایت دارد و می گوید که رقابت های ناسالمی که در بین نمایندگان وجود دارد، باعث گردیده که بسیاری از پروژه های بازسازی نیمه کاره باقی بمانند. ولسوال می گوید: «و کلا مردم را به گرو گرفته اند.

موسی لعلی استاد دانشگاه غورو باشند لعل می گوید، سیاست های که در این ولسوالی جریان دارد، سبب شده تا بسیاری از افراد تحصیل کرده بیکار مانده و به عوض شان افراد ناهل و نالایق استخدام شوند. لعلی می گوید: «از پارسال چهاربار ولسوالان در این ولسوالی مکتوب آورده و دوباره رفته اند، حتی ماچند ماه دو ولسوال داشتیم، یکی در خانه اش بود و یکی به ولسوالی به دفترش.» به گفته وی، سرپرست آمریت معارف از حاجی قربان، مدیر اجراییه از رقیه نایل و آمر نظارت معارف از سید نادر شاه بحر، سه عضو ولسی جرگه و دارالعلوم از عبدالحمید ناطقی عضو شورای ولایتی است و تمام آمریت لیسه ها بین شان تقسیم است.

برخی اعضای ولسی جرگه نیز مداخلات خود را رد نمی کنند. سید نادر شاه بحر، می گوید: «از این که خودم نیز یک وکیل هستم شاید خوب و سالم قضاوت نتوانم. دخالت وجود دارد، بعضی افراد، خودم را نیز می گویند که دخالت دارم که دارم.» وی افزود: در این ولسوالی، مردم محل است، احزاب است و واسطه است. گاهی کسانی که به فرمایش و کلا و بعضی افراد با نفوذ بی توجهی می کنند از سوی آنها برطرف می شوند.

این عضو ولسی جرگه، از کدام وکیل نام نگرفت، ولی گفت که سه وکیل در شورای ملی و چهارتن در شورای ولایتی و آن عده افرادی که در گذشته اعضای شورای ولایتی بودند، دخالت می نمایند. بحر گفت: «هرکس طرف خود کش می کند و تلاش می نماید که نفر خود را مقرر کند.» از سوی دیگر عبدالحمید ناطقی عضو شورای ولایتی، نقش شورای ولایتی را در این مداخله دور از امکان نمی داند، امامی گوید که سرخ بیشترین کارها به دست نمایندگان مردم این ولسوالی در شورای ملی است.

منبع: پژواک

جامعه مدنی چیست؟

قسیم اخگر

کاوش و جستجو برای یافتن تعریف واحدی از جامعه مدنی کاریست مشکل و دشوار. این دشواری از آن جا ناشی می شود که اغلباً به جای ارائه تعریفی از جامعه مدنی به عنوان یک مفهوم، به توضیح و تشریح مصادیق آن می پردازند. مصادیقی که هیچ کدام به تمامی معنا نمی تواند معرف جامعه مدنی باشد.

مصادیق، اشکال و نمود هایی هستند که در بستر های خاص تاریخی و فرهنگی شان به وجود آمده و رشد کرده اند. با در نظر داشت رشد نا همآهنگ اجتماعات انسانی و تنوع بستر های فرهنگی و زمینه های تاریخی، این مصادیق فقط می توانند در جغرافیای فرهنگی خاص خود شان، تعریف مورد قبول، برای جامعه مدنی بوده باشد.

مثلاً هابز که از مدافعان پر شور جامعه مدنی است و جامعه مدنی را در تقابل با وضع طبیعی تعریف می کند، وجود دولت را بارز ترین نشانه موجودیت جامعه مدنی می داند. به نظر هابز، برای ورود انسان به مرحله مدنی و موجودیت لویاتان، دولت مطلقه و اراده برتریست که بدون در نظر داشت خواست و اراده افراد، به تنظیم امور آنان می پردازد، بی آن که در برابر کسی پاسخگویی داشته باشد.

هابز نماینده دورانی است که جامعه اروپا مرحله گذار از قرون وسطی را می پیماید. مرحله یی که سلطنت و دیعه الهی محسوب می شود و حق الهی سلطنت و قوانین آسمانی، مبانی مشروعیت حکومت را تشکیل می دهد، بی آن که انسان ها در تکوین دولت و تشکل حکومت و اراده سیاسی حایز نقشی باشند. در مقابل هابز، روسو با آن که ستایشگر وضع طبیعی است و وضع مدنی را حالتی می داند که انسان ها ناگزیر از پذیرش آن هستند (زیرا امکان ندارد به وضع طبیعی بر گردند) وضع مدنی را بر مبنای قرارداد اجتماعی توصیف می کند و تاسیس دولت را مبتنی بر آن مشروعیت می بخشد. در حالی که آن چه امروزه از جامعه مدنی داده می شود رویکرد تازه ای ست که هابز یا روسو و معاصران شان، نمی توانستند تصویری از آن داشته باشند. در تعریف امروزی، جامعه مدنی، جامعه یا آن بخش از روابط اجتماعی است که در آن مردم جدا از اراده دولت و نهاد های حاکم سیاسی و مستقل از آنان، حق و امکان سازماندهی و سازماندهی سیاسی و اجتماعی خویش را داشته باشند و به طور یک جانبه و منفعلانه، مقهور و مغلوب اراده و عمل دولت نباشند. از این نظر جامعه مدنی در تقابل با حکومت های توتالیتر، یکه تاز و مستبد معنی می یابد همچو لویاتان هابز، به مثابه اراده برتر، در صدد گسترش ساحة نفوس خویش است. در این تعریف هیچ دولتی مظهر و ممثل مطلق اراده مردم به حساب نمی آید و مردم تمامی اراده خویش را، یک جا و در بست به دولت منتقل نمی سازند، بلکه قسمتی از آن را برای خود نگهدارند تا جلو تمرکز قدرت را گرفته و آن را محدود سازند.

بی گمان این تعریف نیز نمی توان آخرین تعریف باشد. غرض از آنچه تا حال گفته آمدیم این بود که به هنگام تعریف از جامعه مدنی، از مطلق گرایی بپرهیزیم و نسبت مسأله را از یاد نبریم. دو دیگر اینکه: مصادیق جامعه مدنی را با مراجعه به مفهوم جامعه مدنی تعریف نماییم و نه بر عکس. صرف در این صورت است که جامعه مدنی مفهومی پویا و زنده و دینامیک به خود می گیرد و تحقق در جوامع گوناگون و بستر های متنوع فرهنگی و اجتماعی با مشکل مواجه نمی گردد. انسان موجودی ست در حالی شدن و تاریخ، بشر شدن همین موجود است؛ اما انسانها بنا بر عوامل و دلایل گوناگون در این مسیر لایتناهی هرگز نتوانسته اند همگام و هم آهنگ با هم مراحل تکامل و شدن خویش را پشت سر بگذارند. مسأله به خودی خود موجب آن شده است که انسانها چه در شناخت ضرورت های اساسی شان و چه در بر آوردن آن نیاز ها و ضرورت ها از ظرفیت ها و توانمندی های مساوی و یکسان برخوردار نباشند.

اگر پذیرفته باشیم که با پای همسایه نمی توانی به بهشت بروی و اگر قبول کرده باشیم که تکامل اجتماعات انسانی همانند بلوغ یک انسان قابل انتقال نیست، یعنی رسیدنی است نه دادنی، ناگزیر از قبول این حقیقت هستیم که ارزشهای مدنی قابل تقلید نیستند و نمی توانند صادر شوند. ما ناگزیر از داشتن و شناختن جامعه مدنی خاص خود هستیم و این کار را با مراجعه به مفهوم و محتوای جامعه مدنی باید انجام دهیم نه اشکال و نمونه ها و مصادیق آن.

جامعه مدنی یعنی جامعه عقلانی و خرد گرا. جامعه مدنی یعنی جامعه قانون محور. جامعه مدنی یعنی جامعه فاصله گرفته از مناسبات قبیله ای و ماقبل مدرن. جامعه مدنی یعنی جامعه ای که از حقوق و مسوولیت های خویش آگاه است و آنها را از راه های مدنی و قانونی اعمال می کند. جامعه مدنی با نهاد های مدنی یا نهادهای جامعه مدنی فرق دارد.

نهاد های جامعه مدنی به سازمان های کوچک مدنی و جامعه مدنی به کل جامعه اطلاق می گردد.

بقیه حلال و حرام در دموکراسی.....

قضایوتی صورت بگیرد، در این صورت از برقراری برخی رابطه ها با حیوانات هم در اینجا، می شود استنباطات فراوانی کرد! اما واقعیت این است که این استدلال به ظاهر موجه و عامه پسند، استدلالی ضعیف و ناشی از ناآگاهی دوستان به قواعد فقهی و اصطلاحات خاص شرعی است.

حلال و حرام، بسته به اینکه در چه سیاق/کانتکستی به کار برود معنایش تفاوت می کند. یکی حلال و حرام به معنای شرعی کلمه است و یکی به معنای عرفی یا قانونی. حلال و حرام به معنای شرعی امری تعبدی است. یعنی جدا از اینکه دلیلی عقلانی بر حلال بودن یا حرام بودن یک عمل یا یک شیء باشد، وقتی که حکم شریعت به صورت واضح و قطعی صادر شود، انسان مومن از روی ایمان و اعتقاد آن را قبول و به آن باور پیدا می کند. در چنان حالتی، که پای ایمان و عقیده در میان است، چه حکومت و نظام سلطه نظارتی بر شخص داشته باشد و چه نداشته باشد، او آن را حلال یا حرام دانسته و طبق آن رفتار می کند. مثلاً، خوردن روزه بدون عذر در ماه رمضان حرام است، و یک مومن این را با ایمان و اعتقاد قبول دارد. در اینجا، فرقی نمی کند که مردم یا حکومت او را ببینند یا نبینند، او به آن باور دارد و از روی عقیده به آن عمل می کند.

اما نیک و بد، عرفی و قانونی با حلال و حرام شرعی فرق دارد. مبنای حلال یا حرام دانستن در سیاق عرف و قانون، تعبد نیست، بلکه قرارداد و توافق اجتماعی است. مثلاً ممکن است حکومت کاری را، به دلیلی معقول یا نامعقول، ممنوع اعلان کند، یا مردم بر اساس عرف و رسمی اجتماعی دست به این کار بزنند. در هر دو حالت، آن عمل از نظر ممنوع بودن، حرام گفته می شود، اما نه به معنای حرام شرعی. به طور مثال، تعیین مبلغ مهر زن در ازدواج در اصل به توافق طرفین است، و اگر مبالغ هنگفتی هم مورد توافق قرار گرفت از نظر شرعی جایز است، و این موضوع در آیه بیستم سوره نساء آمده است. اما اگر حکومت تشخیص بدهد که باز گذاشتن این موضوع زبان هایی را به وجود آورده است، و بخاطر دفع آن لازم است سقف مشخصی برای مهر تعیین گردد، و قانونی را در این باره وضع کند، این عمل حکومت از نظر فقهی درست است، و برای آن در مبحث سد ذریعه مبنای معتبری وجود دارد، و تجاوز از این قانون می تواند مجازات هم داشته باشد. در اینجا، حکومت حلالی را حرام می سازد، اما نه حرام شرعی، بلکه حرام قانونی که صرفاً به معنای ممنوعیت قانونی است. یعنی یک مومن به صورت اعتقادی قبول دارد که پرداخت مبلغ هنگفت مهر با رضایت دو طرف حلال است، اما بنا به حکم حکومت حرام گردیده است. حرام در اینجا به این معنا است که اگر کسی از آن تخطی کرد با مجازات دنیوی حکومت روبرو می شود نه با مجازات اخروی خداوند، اما در باره حرام شرعی، اعتقاد دارد که اگر از آن تخطی کرد با مجازات خداوند در آخرت روبرو می شود، چه حکومت با آن موافق باشد و چه مخالف. این، همان نقطه ظریف مسئله است که بسیاری از کسانی که در باب مبنای حلال و حرام در دموکراسی بحث می کنند، با آن آشنایی ندارند. تکرار سخنان شعاری و غیر علمی باعث می شود که ذهن بسیاری از جوانان متدین و احساساتی آشفته گردد و آنان تصور کنند که هرکس از دموکراسی طرفداری می کند، گویا زمینه را مساعد می سازد که حلال و حرام شریعت دستخوش تلاعب حکومت قرار گیرد و به حریم صلاحیت های خدا و پیامبر (ص) تجاوز شود. البته این خطا را سید قطب و سایر تندروان مسلمان هم کرده اند. دلیل ساده اش هم این است که آگاهی شان از قواعد فقهی و ضوابط شرعی محدود بوده است. سید قطب می گوید اعطای صلاحیت قانونگذاری به پارلمان و مراجعی مانند آن، تجاوز به خاص ترین حوزه صلاحیت خداوند است که عبارت است از حاکمیت او. اما این برداشت را حسن هضیبی و تعدادی دیگر از متفکران مسلمان رد کرده اند.

حوزه صلاحیت خداوند و پیامبر تحریم و تحلیل تعبدی است، که چه حکومتی باشد و چه نباشد یک مومن به آن باور دارد و از آن پیروی می کند. قلمرو حاکمیت تشریحی خداوند در حقیقت قلب و روح انسان مومن است که ریشه در اعتقاد و یقین دینی او دارد. اگر در نظامی دموکراتیک، فرضاً قانونی هم وضع شود که خلاف شریعت باشد، برای مومنان حیثیت تعبدی پیدا نمی کند، و کسی آن را به عنوان حلال و حرام الهی نمی شناسد، و صرفاً یک حکم قانونی دانسته می شود که با فشار و اعتراض مردم دوباره لغو خواهد شد، و اگر لغو هم نشود به هیچ صورت حیثیت حکم شرعی را پیدا نمی کند. هرچند در جامعه ای که اکثریتش مسلمان باشند، و کلای پارلمان بخاطر موکلان شان هم که شده قوانین خلاف شریعت وضع نخواهند کرد.

جوانان غور در پرتاب گلوله و دوش مدال آوردند!

نور الله عثمانی قهرمان پرتاب گلوله در سطح کشور، در مسابقات اتلنتیک خفیه که اخیراً در کابل برگزار شده بود برای چهارمین بار مقام اول را از آن خود کرد و مدال طلا گرفت. عثمانی با پرتاب گلوله به طول ۱۴ متر و ۹۲ سانتی، رکورد قبلی خودش را هم شکست و در مقام خود باقی ماند.

به همین اساس عبدالظاهر گوهری در مسابقات ۵۰۰۰ متر دوش در وزن خودش مقام دوم را از آن خود ساخت و مدال نقره گرفت. به همین اساس صادق ظفیری در دوش ۳۰۰۰ متری به مقام دوم رسید و مدال نقره گرفت.

امیر محمدخان آمر ورزش غور به ۲۱ گفت: جای خوشحالی است که ورزشکاران و جوانان ما با کم ترین امکانات در مسابقات اشتراک می کنند و نتایج بسیار خوبی به دست می آورند. در همین حال سیداحمد ساهر یک تن از فوتبالیستان می گوید که زمینه های ورزش در غور به اندازه کافی مساعد نیست. او گفت که میدان فوتبال شهر فیروزکوه سه سال است که هنوز سبز نشده و استدیوم نیز همچنان نا کامل می باشد.

نمایشگاه آثار هنری سیدزاده غوری

نمایشگاه آثار هنری سیدزاده غوری از سوی انجمن ادبی فیروزکوه و ریاست اطلاعات و فرهنگ برگزار شد. در این نمایشگاه آثار خطی و هنری سیدزاده به مدت سه روز در خدمت بازدید کنندگان قرار داشت. این سومین نمایشگاه است که از آثار این هنرمند در فیروزکوه برگزار می شود.

د کندهار ولایت د پنجوايي ولسوالۍ د اوبو لکولو د پروژې په شان په پراختيايي پروژو کې د نړيوالې ټولنې پانگونه په ټول هيواد کې د کار موندنې لامل کېږي. په دې ډول پروژو سره نه يوازې کاري موکې رامنځ ته کېږي، بلکې د ټولو افغانانو د ژوند کچه هم لوړېږي. سرمایه گذاری های بین المللی در پروژه های انکشافی مانند این پروژه آبیاری در ولسوالی پنجوايي ولایت قندهار، زمینه کار برای مردم را در سراسر کشور فراهم می کند. اینگونه پروژه ها باعث کارایی بیشتر و بهبود شرایط زندگی همه افغانها میشود.

مشارکت دوامدار

دوامداره گپون